



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 122. Litteratorum gradus quotuplices sint, & quid singuli
important.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

relam, de Simon. cit. autem c. constitutus. Pensio seu census annuus non tanquam pretium & aestimatio remissa jurisdictionis, sed in illius sive prateritae jurisdictionis recognitionem, & concessae libertatis signum sit reservatus, ut Gloss. in cit. c. constitutus, v. recompensare. Abb. ibid. n. 17. Suar. de Simon. c. 24. n. 37. Wiestn. h. t. n. 5. juxta c. recepimus, de privileg. Neque etiam praxis Curiae Romanae, in qua vendi videntur Clericatus Camerae & Auditorum munia, habentia annexam jurisdictionem Ecclesiasticam nomine Papae exercendam. Nam distinguendum inter jurisdictionem & emolumentum temporale, quorum prius vendi nequit sine Simonia; sed neque posterius ut jurisdictioni conjunctum. Can. si quis objecerit, 1. q. 3. Quo non obstante, vendi potest dictum emolumentum secundum se & nuda spectatum, seu ut separatim ab illa jurisdictione. arg. c. fin. h. t. Non secus ac in beneficio fructus sine Simonia vendi possunt, dum illi iusque illos percipiendi à titulo seu officio spiritali autoritate Pontificia separatim, ut Abb. l. c. n. 2. Angel. v. Simonia 2. n. 2. Suar. l. c. c. 20. n. 6. Castrop. tr. 17. d. 3. p. 12. n. 7. quos citat & sequitur Wiestn. num. 6. de quo posteriore sit

Quaest. 119. Num Possessiones, redditus Ecclesiae, fructusque beneficiorum pro annuo censu elocari possint?

Resp. Affirmative, arg. c. fin. h. t. Ubi dum agitur de locatione Ecclesiae, nomine Ecclesiae veniunt solum fructus & obventiones, possessiones Ecclesiae seu ipsa praedia illius, ex quibus dicti fructus proveniunt, ut cum Gloss. in cit. c. fin. v. Praefatam Ecclesiam. haec enim elocari possunt ad tempus modicum, ut patet ex c. ad audientiam, de rebus Eccles. alien. & quidem jure antiquo non ultra novennium, hodieum verò non ultra triennium citra licentiam Papae. juxta Extrav. ambitiose, de rebus Eccl. alien. ubi ea recepta. Qua tamen constitutione etsi Covar. l. 2. resol. c. 16. n. 6. in fin. Redoan. tract. de reb. Eccles. non alien. q. 58. n. 44. & seq. Et alii nonnulli probabiliter putent prohiberi tantum ad triennium locationem rerum Ecclesiae, quales sunt fundi & praedia, non verò fructuum; sed hos ultra triennium elocari posse, etiam ad vitam beneficiarii; contrarium tamen in puncto juris verius censet Pirh. h. t. n. 6. eò quod dicta constitutio generaliter loquatur prohibendo ultra triennium elocari omnes res & bona Ecclesiastica, fructus autem beneficiorum sint etiam res & bona ecclesiastica.

Quaest. 120. Quae pena constituta contra dictam prohibitionem concedentibus & recipientibus jurisdictionem exercendam pro pretio seu annuo censu ejusve exercitium?

Resp. Tam dans quam recipiens jurisdictionem ecclesiasticam, regimen Ecclesiae, seu animarum pro pretio, excluduntur ab Ecclesia, in cujus contumeliam res seu pretium datum & acceptum, c. consulere de Simon. Dein dans pretium pro officio, jurisdictione & regimine Ecclesiae, à Clero remouetur, & sic amittit officium & jurisdictionem concessam. Episcopus etiam eam concedens perdit potestatem concedendi hujusmodi officium, c. 10. h. t. item suspenditur ad tempus pro qualitate delicti, c. 2. h. t. & ibid. Gloss. v. percellatur.

Quaest. 121. Qualiter Papa sine Simonia exigit & recipiat annatas?

Resp. Annatas (hoc est, integros fructus primi anni ex Episcopatibus, Prælatibus aliisque beneficiis vacantibus, dum hi excedunt summam 24. aureorum) sine Simonia iuste & rationabiliter exigit ac recipit Papa, ut ostendunt Fagn. in c. 1. h. t. Azor. p. 2. l. 7. c. 12. cum non exigantur & solvantur pro collatione seu provisione Prælaturarum & beneficiorum tanquam pretium, aut merces conferenti debita, nec pro ullo jure spiritali aut spiritalibus annexo, sed tanquam fructus ad eum spectantes, quos, uti potuit, separatos à beneficiis sibi reservavit iusto titulo, nimirum partim suae seu Sacrae Sedis, partim in ministrorum seu officialium, quorum opera in totius Ecclesiae gubernatione eger, sustentationem, adeoque quod suum est, sibi que competit veluti quid temporale, ab omni titulo & jure beneficii separatim exigit, & confert. Confirmaturque id ipsum exemplo summi Sacerdotis veteris legis, cui à minoribus Sacerdotibus ac Levitis ex præcepto divino, c. 18. Numeror. debebantur & solvebantur decimae decimarum. Item à simili, dum omnibus Ecclesiis & Clericis suae diocesis Episcoporum est imponere, & ab iis exigere subsidium caritativum pro suis necessitatibus. Item ex eo, quòd si Papa conferens alicui beneficium fructus illius reservare potest ex parte vel ex toto in alterius indigentis subsidium, vel pensionem beneficio imponere in gratiam alterius, cur non etiam id ipsum possit in commodum Camerae suae, vel Ministrorum suorum necessariis egentium: ita ferè Pirh. h. t. num. 9. qui etiam num. 10. bene advertit, signum manifestum esse; has annatas non pendit pro collatione beneficiorum, sive sint ex majoribus & consistorialibus, ut Episcopatus, Abbatia, sive ex minoribus, sed tanquam fructus primi anni Pontifici reservados, quòd dum eadem Prælatura seu beneficium intra annum bis aut saepius vacat, illudque successive duobus vel tribus confertur, annata non nisi semel exigantur & solvantur. Verum de annatis vide me fusiùs tractantem in foro beneficii p. 2. q. 601. & p. 3. q. 189. & 190.

TITULUS V.

De Magistris, & ne aliquid exigatur pro Licentia docendi.

Quaest. 122. Literatorum gradus quotumplures sint, & quid singuli importent?

Resp. Primò: Literatorum in scientia aliqua seu disciplina, sive sacra, sive profana testimonio & honore publico ornatorum tres Ordines seu gra-

dus sunt, nempe Baccalaureatus, Licentia, Doctoratus seu Magisterium, etsi in locis aliquibus hi gradus non omnes, vel non ita gradatim recipiantur, & ceteri supremo praemittantur.

2. Resp. Secundò: In loco infimo stant Baccalaurei, sic magis congruè dicti à Bacca lauri sive ejus frondibus jam baccatis & frugiferis, ut Alciat. in L.

cui præcipua. ff. de V. S. vel à Gallica voce *Bacche-
lier*, militem tironem, seu inferioris Ordinis nobi-
lem significante, ut Besold. de studio. c. 6. & Du
Fresne in glossar. v. *Baccalarii*: eorum verò no-
mine veniunt, qui sui in scientia profectus primum
testimonium publicum sunt consecuti. Non pa-
riformiter ubique, quò ad studiorum tempus hic
gradus conferri solet. In pluribus Universitatibus
prævio examine creantur Baccalarii Artium & Phi-
losophiæ, absoluto primo anno Philosophiæ seu Lo-
gicæ, ad initium anni secundi. Baccalarii Theolo-
giæ sub finem secundi, aut initium tertii anni audi-
tæ Theologiæ.

3. Resp. Tertiò: Licentiorum (qui est alter
post Baccalaureatum gradus) appellatione cen-
sentur, quibus supremum in scientia aliqua (sive ea sit
Philosophica, sive Medica, sive Juridica, sive Theo-
logica) honorem seu gradum, ejusque insignia,
quando volunt publicè capefendi collata, publicè
est facultas seu licentia; quæ proinde non solum ju-
diciu de dignitate promovendi, sed & distinctum
literarum gradum constituit supremo gradui, seu
Magisterio & Doctoratui affinem. Unde ab ali-
quibus quasi-Doctores appellantur, Besol. l. c. c. 8.
Iterum de grad. Academ. c. 4. n. 10.

4. Resp. Quartò: Doctorum & Magistrorum
nomine confuso, etsi veniant indiscriminatim omnes
in prædictis Facultatibus suprema laurea donati, ex
usu tamen universitatum aliquarum ita distinguun-
tur, ut nomine Magistrorum in Universitatibus,
præcipuè Germaniæ, v. g. in Ingolstadiensi, Salis-
burgensi, Coloniensi &c. omnes tam in Theolo-
gia, quam utroque Jure & Medicina supremum
gradum consecuti, ordinariè vocantur Doctores;
in Philosophia verò Artium Liberalium ac Philoso-
phiæ Magistri. Item in Parisiensi, Lovaniensi, Sal-
manticensi dicuntur Magistri, qui supremo illo ho-
nore in Theologia condecorati, alii verò in utroque
Jure & Medicina gradum supremum adepti vocan-
tur Doctores, Besol. l. c. num. 7. Mendo. de Jure
Academ. l. 1. n. 292. Gl. in Clem. 2. v. *Doctoratus*.

Quæst. 123. Penes quos sit hos gradus
literarios decernendi & conferendi
potestas.

1. Resp. Primò: Gradus hos in scientiis sacris,
puta Theologia & Jure Canonico decer-
nendi, conferendique potestatem penes summum
Pontificem, uti & in disciplinis profanis, puta in Ju-
re Civili, Medicina, Philosophia penes Imperato-
rem, aliosque Principes superiorem in temporalibus
non recognoscentes originaliter residere, ex eo con-
stare videtur, quòd potestas illa conferendi hos gra-
dus, qua pollent alii quoque inferiores, non nisi ab
illis supremis Principibus dimanarit: dum illi po-
testatem hanc tum certis personis, v. g. Comitibus
Palatinis, tum Collegiis, ac præcipuè studiorum ge-
neralium Universitatibus perpetuò concedere &
communicare contueverunt: quin & ipsi per se
contulerint, ut variis de super relatis exemplis testan-
tur Besold. c. 9. Mendo. l. c. n. 73. & à num. 360.
apud Wiestn. h. r. n. 6. ubi etiam rationem, cur
creare sacre Theologiæ, & SS. Canonum Doctores
potius sit Apostolica, quam Imperialis ac Regiæ,
alteriusve potestatis, hanc assignat: quòd discipli-
næ illæ, in quibus divini & ecclesiastici juris dog-
mata, sanctiones ac decreta per earum Professores
traduntur & explanantur, ex institutione & fine suo
sunt spirituales, quippe ordinatæ ad spiritualia, nem-
pe DEI cognitionem & cultum, fidei & justitiæ

Christianæ studium in fidelibus conservandum ac
promovendum, an marumque salutem.

2. Resp. Secundò: Non ubivis locorum hæc
potestas ad hos gradus promovendi inferioribus iis-
dem communicativè concessa: nam licet in qui-
busdam Universitatibus ea competat ipsis eorum fa-
cultatum Professoribus & Moderatoribus, quibus &
competit, Candidatos examinare, & pro eorum re-
ceptione approbare; in aliis tamen diversis ab illis ad
hanc collationem constituti à summis Principibus,
sic in Germaniæ Academiis Catholicis licentiam
concedit cujusvis Procancellariis, alibi, ut in Parisi-
na Cancellarius ipse, uti & eundem in Universitate
Dilingana publicè renunciassè utriusque Juris Do-
ctores, licet ipse Doctor Juris Imperialis non esset,
meminit Wiestn. n. 9. In Bononiensi gradus su-
premos in omnibus facultatibus confert Ecclesiæ
majoris Archidiaconus, teste Lenauder, de privil.
Doct. p. 1. n. 4. In Salmantina Scholasticus, seu
Magister scholæ solus; testibus Mendo. l. c. n. 171.
& Gonz. in c. quia nonnullis. h. r. n. 5. apud Wiestn.
l. c. his non obstantibus, quòd hi ipsi promotores
gradu, ad quem promovent alios, insigniti non sint;
cum in collatione gradus Candidatus non approbe-
tur primum pro eo, sed aliorum Doctorum examine
& judicio approbatus, solummodo declaretur, &
insignium traditione quodammodo investiatur Do-
ctor, ut cum Fabro in L. 2. c. de vet. jur. enucl.
& Lenaud. Wiestn. l. c.

Quæst. 124. Qualiter & quale promo-
tioni ad dictos gradus præmittendum
examen.

1. Resp. Primò: Examen super scientia promo-
vendi, aut æquivalentem ei positionum ex
præcipuis facultatis partibus selectarum publicam,
& cum doctrinæ commendatione susceptam pro-
pugnationem Magisterii, & Doctoratus collationi
præmittendam; constat ex usu & literis Apostolicis
& Imperatoriis, quibus potestas hos gradus confe-
rendi Universitatibus communicatur. Et ita qui-
dem, ut graviter peccent, qui Apostolicis aut Im-
perialibus rescriptis indulta sibi facultate abutendo,
gradus & honores literarios supremos sine ulla inve-
stigatione doctrinæ personis scientia omnino desti-
tutis, & non nisi, ut inquit Purpuratus in L. 1. ff. de
eo, cui mand. n. 455. in rubrica de edendo, & de ju-
ris & facti ignorantia versatis, quibus triti versicu-
li: in codice medicè: in digestis nihil potestis, in
institutis similes brutis: in novellis asellis: Examen
creamini Doctores: ô tempora! ô mores! optime
congruunt; in gravissimum reip. damnum, & di-
ctarum Facultatum turpem illusionem & prostitu-
tionem temerariè conferre præsumunt; quin &
hominibus ignotis nunquam antea visis ad simplices
aut nummis armatas, eorum etiam absentium pre-
ces Doctoratus diplomata submitunt.

2. Resp. Secundò: Sed &, si instituat exam-
men, illud minimè perfunctorium & umbratule esse
oportet; sed rigorosum, prout exigunt tum Impe-
ratorum ac Cæsarum rescripta, quibus Comites Pa-
latini creantur, aut quibus dicta examinandi crean-
dive Doctores potestas committitur; tum ipsa reip.
necessitas, ne ex defectu virorum, quibus fidei &
religionis negotia, juventutis institutio, civium gu-
bernatio, Ecclesiarum animarumque salus pertra-
tanda, nec non quæstionum ac litium cognitio, de-
cisioque committitur, in summam confusionem ac
pericula adducatur. Atque ex his jam patet, quid
sentendum de Doctoribus dictis Bullatis, non in
studio-